
ROZCZEPIĆ SIĘ (1) *vb pf*

rozcześcić się, [rozszcześcić się].

Teksty nie oznaczają é oraz ó; o prawdopodobnie jasne (tak w roz-).

inf rozcześcić się. ◊ [*praet 3 sg n* rozszczepiło się.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. rozszcześcić.

Pęknąć, rozłupać się, rozłamać się: Von einander ípalten. Rozcześcić Rozpierzchnąć się. Rumpi. Dissilire. Calag 546b; [To drzewo wielkim cudem Bożym od korzenia przez pień aż do samego wierzchu rozszczepiło się RadzPodróż 164].

Formacje współrdzenne cf SZCZEPIĆ.

Cf **ROZSZCZEPIENIE**

KW, (LWil)